

ԿՈՐԱԾ ԲԱՂԴ

Հ Ա Յ Ն Է-ից

Լ ԵՒՈՆ ՄԱՆՈՒԷԼ ԵԱՆՑԻ

Սոխակը երգում էր ալգում,
Բացում էր սիրուն վարդենին,
Եւ դու իմ գըրկումըն.... յիշում ես
Քո ջերմ համբույրներն, իմ անգիւն:

Բայց վարդըն աշնան թառամեց,
Վաղուց է չը կայ և սոխակ.
Դու էլ ինձանից հեռացար,
Եւ ես մընացի միայնակ:

Երկար են և ցուրտ գիշերներն.
Ե՛կ, սիրտըս զարկում է ուժգին.
Ա՛խ, մէթէ օրհնեալ օրերից
Միայն ցընորքներ մընացին:

Մօսկւա. 1889 թ.: